

Løsten — kunne samle 10,000 Mand med kort Barsel og kort Tid — jeg vil f. Ex. sige, to Gange 24 Timer herfra og til Viborg —, saa naae vi et stort Resultat, og vi kunne jo da være overbeviste om, at vi under alvorlige Forhold, naar man ikke bryder sig om at standse Jærten paa Jernbanerne, i kort Tid kunne koncentrere hele vor Styrke, hvor det skal være. Altsaa jeg har den Anskuelse, at det er gavnligt, at denne Øvelse bliver foretagen. Jeg skal foreløbig ende med at sige, at jeg altsaa vilde have ønsket, at Leirtiden ikke var bleven forkortet, hvilket jeg anser for farligt og skadeligt. Dersom jeg havde den Overbevisning, at Forkortelsen af Leirtiden vilde blive indskrænket til iaar, saa skulde jeg ikke sige Noget dertil, men naar jeg ser hen til, at man paa Grund af de politiske Forhold ifjor maatte forkorte Leirtiden paa en saadan Maade, at den langt fra kunde give det Udbytte, som var paatænkt, og at vi igjen iaar maa opgive Noget, saa kan jeg efter den politiske Erfaring, som jeg har, ikke tro Andet, end at der maa kæmpes haardt og arbeides meget for at sætte igjennem, at vi for Fremtiden atter kunne faae en Leirtid paa 45 Dage.

Krigsministeren (Rauffmann): Jeg skal med saa Ord søge at imødegaa den ærede 1ste Landssthingsmand for 6te Kred (Magius), og jeg skal først omtale den Vægt, han lagde paa Befalingsmændenes Uddannelse og særlig den Vægt, han lagde paa det underordnede Personales Uddannelse som Befalingsmænd i Leiren. Jeg be- ler aldeles hans Anskuelse om Nødvendigheden af disse Befalingsmænds Uddannelse, saavel de høieres som laveres og det navnlig i Leirtiden. Men deri er jeg uenig med ham, at netop den første Del af Leirtiden skulde være bedst egnet dertil. Det, som navnlig den underordnede Befalingsmand kommer til at øves i i den første Del af Leirtiden, er netop det Samme, som han altid er bleven brugt til som Befalingsmand i Skolen; han har øvet Mandstabet der i Gevær- exercits, deltaget i Kompagnieexercitsøvelser osv. Endvidere mente det ærede Medlem, at det var nyttigt og vigtigt at øve Befalingsmanden i Leiren, navnlig med Hensyn til den indre Tjeneste, den egentlige Leirtjeneste. Men den indre Tjeneste i Leiren er meget beslægtet med den indre Tjeneste i Garnisonen; det er Noget, Befalingsmændene der allerede paa lignende Maade have haft Øvelse i og set. Der kan vel være nogen Forskjel, men den er mindre betydende. Befalingsmændene skulle dog formentlig som saadanne netop uddannes ved de samlede Øvelser, de store udgaaende Manøvrer, Kantonnementsøvelser etc. De skulle se, hvorledes det gaar til i Virkeligheden i Felten, de skulle fortrinnsvis i Leiren øves i det, de aldrig have set i Garnisonslivet. Altsaa samstemmer jeg kun med det ærede Medlem,

forfaavidt den sidste Del af Leirtiden anses for den vigtigste til at indøve Befalingsmændene, og derfor finder jeg det rigtigst dertil at anvende Broderparten af den Tid, man skal tilbringe i Leiren. Det ærede Medlem yttrede endvidere, at Fodfolket laa saa spredt i Garnisonerne, at det var vanskeligt at indøve dem som Befalingsmænd med Hensyn til den indre Orden, den indre Tjeneste osv. Dertil maa jeg bemærke, at Størstedelen af Fodfolket ligger i Kjøbenhavn, Kronborg, Odense og Aarhus, hvor der er særdeles gode Kaserner, og at altsaa kun en langt mindre Del ligger i Byer, hvor det er spredt. Hans Udtalelser gjælde saaledes kun for denne mindre Del. Det ærede Medlem lagde heller ikke stor Vægt paa større udgaaende Øvelser, som jo allerede tidligere have været prøvede i Leiren. Det er rimeligvis, fordi de have været prøvede i alfor kort Tid, men det er ogsaa netop det, der skal hødes paa, ved at man iaar vil anvende mere Tid paa dem. Kantonnementsøvelserne skulle jo netop ogsaa øves, og Kantonnementsøvelserne der væsentligt kun ere Øvelser til Gavn for Befalingsmænd, og det de høiere Befalingsmænd og især dem ved Stabene etc., skulle ogsaa finde Sted i mere befolkede Egne. Dertil er man nødt for at kunne lægge den hele Styrke i Kantonnement, altsaa ogsaa i mere dyrkede og frugtbare Egne. Man indretter naturligvis her Øvelserne noget anderledes, nemlig saaledes at man ikke saa hensynsløst gaar ud paa Markerne som der, hvor man har foretaget de andre Øvelser, og hvor navnlig Jægtningssøvelser have fundet Sted. Men dette Hensyn maa man ogsaa tage, naar Kantonnementsøvelser afholdes om Efteraaret. De ville altsaa blive aldeles beslagte med de almindelige Kantonnementsøvelser, og der vil blot være den Forskjel, at de finde Sted paa en mere gunstig Marsk, og at man har de lange Dage til sin Disposition, hvilket letter dem betydelig, ligesom Mandstabet ikke heller bliver saa let kjed af dem, fordi den Tid, det skal tilbringe i Kantonnementet, ikke er af Værdi og heller ikke videre morsom for dem paa korte Dage og mørke Aftener. Der har ganske sikkert foreligget Forslag om engang at øve Jægtning under Indskibningen af Tropperne, og denne større udgaaende Manøvre, hvortil man tidligere har forlangt Penge, har indskrænket sig til, at man har villet marschere til Kysten og har villet levere en Jægtning ved selve Kysten. Det vilde altsaa væsentligst kun have været en Marschøvelse, men derfor er det ogsaa, at man muligvis har anset den for alfor kostbar i Forhold til den Nytte, der derved opnaaedes. — Det blev atter bemærket, at jeg ikke skulde lægge Vægt paa Marschøvelser. Jeg har jo netop fremhævet, at jeg lagde stor Vægt paa Marschøvelser, men først naar Mandstabet er egnet dertil. Jeg har endvidere bemærket, at der ved disse Øvelser iaar vil blive marscheret rigelig saa meget maaste, som